

Zaans parochieblad De Verbinding

Editie: H.H. Martelaren van Gorcum

mei, juni 2026

Pinksteren

St.-Bonifatius – St. Jozef – H. Maria Magdalena (Zd)
H. Maria Magdalena (W) – H.H. Martelaren van Gorcum
H. Odulphus – St. Petrus

Jaargang 3

nummer 3

Pastoraal Voorwoord

Pinksteren 2026

Beste parochianen,

Soms gebeurt het dat een eenvoudig moment ons iets groots leert. Laatst vertelde een moeder mij hoe haar jonge dochter bij het slapengaan vroeg: *“Mama, hoe weet ik dat God er is als ik Hem niet kan zien?”*. De moeder dacht even na en zei toen: *“Je ziet de wind ook niet, maar je voelt hem wel. Zo is het ook met God.”* Dat kleine gesprek raakte mij. Want precies dat viert wij met Pinksteren: de komst van de Heilige Geest, die onzichtbaar is, maar voelbaar in alles wat leven, liefde en moed geeft.

We leven in een tijd waarin veel mensen zoeken naar richting, naar houvast, naar vrede. De Heilige Geest is geen kracht die zich opdringt, maar een zachte, stille aanwezigheid die ons helpt te zien wat met onze ogen alleen niet zichtbaar is. Zoals een röntgenfoto door de huid heen kijkt, zo helpt de Geest ons door te dringen tot het hart van God.

De pausen van onze tijd herinneren ons er steeds weer aan dat de Heilige Geest ons, midden in een wereld vol macht en conflict, uitnodigt om resoluut te kiezen voor vrede,

Vanuit het Pastoraal team

Kerktijden

De afgelopen maanden heeft u kunnen lezen over het gesprek dat er gevoerd is over de kerktijden. In een verder verleden was er op de zondagmorgen een groot aanbod van kerktijden van vroeg tot laat in de ochtend en ook met diverse liturgische invulling: van een stille mis, kinderen-, jongerenkoor-, tot mooi verzorgde hoogmissen. In de loop van de jaren is dit allemaal veranderd. Intussen wordt het moeilijk om dat op alle locaties in stand te houden vanwege het teruggelopen aantal voorgangers.

menselijkheid en barmhartigheid. Niet door grote woorden, maar door kleine daden die licht brengen waar duisternis dreigt te overheersen.

Pinksteren is daarom geen feest van vroeger, maar een feest van nu. De Geest wordt ons gegeven om te begrijpen, te onderscheiden, te troosten, te bemoedigen en te vernieuwen. Zijn zeven gaven – wijsheid, inzicht, raad, sterkte, kennis, ontzag en liefde voor Gods naam – zijn geen oude begrippen, maar actuele hulpmiddelen om mens te zijn zoals Jezus het ons heeft voorgedaan.

Moge dit Pinksterfeest ons opnieuw openen voor die stille kracht die ons beweegt om goed te doen, vrede te zoeken en elkaar te dragen.

Ik wens u allen een gezegend Pinksteren en in het bijzonder feliciteer ik onze eerste communicanten van 12 april en 28 juni bij deze van harte en eveneens feliciteer ik ook degenen die onlangs gedoopt of gevormd zijn. Met vriendelijke groet,

Pastoor - deken George Paimpillil

In de afgelopen winter is in alle parochies gesproken over het combineren van tijden op de zondagmorgen zodat we in de Zaanstreek met vier voorgangers zeven locaties zouden kunnen bedienen. In de parochieraden is dat gesprek gevoerd en men hecht aan de tijd van 10 uur. Negen uur is te vroeg en elf uur en een kopje koffie betekent dat de zondag toch al aardig vordert. Het vasthouden aan de 10 uur zou kunnen betekenen dat er niet altijd meer een viering zou kunnen worden gehouden. (vervolg z.o.z.)

De parochies Odulphus, 9.15 uur, en Maria Magdalena Kalf, 11 uur, hebben hun tijden op elkaar afgestemd. Overige parochies willen liever hun 'tien uur tijd' behouden. Dit betekent dat in die kerken soms vieringen

zullen vervallen en dat parochianen worden verwezen naar een nabijgelegen parochie.

Het Regiobestuur en het Pastorale team

Vanuit het kerkbestuur

R.K. Parochieverband Zaanstreek

St. Bonifatius - H. Maria Magdalena (Zd) - H. Maria Magdalena (W)
St. Jozef- HH. Martelaren van Gorcum- H. Odulphus- St. Petrus

Contactadres: Dorpsstraat 570 1566 BZ Assendelft

E-mail: secretaris@katholiekzaanstreek.nl

Website: katholiekzaanstreek.nl

Katholiek Zaanstreek

Uit de bestuursvergadering van april 2026:

Pastoraal

Op 12 april hebben in de Petruskerk in Krommenie 16 kinderen en twee volwassenen hun eerste H. Communie gedaan. Het was een mooi feest. Een nieuwe groep communicantjes zijn alweer gestart in de Bonifatiusparochie.

Pastoraal werkers Matthé Bruijns en Ko Schuurmans hebben weer een route uitgezet voor kerkenpad 2026.

Financiën

De jaarrekeningen voor 2025 zijn zo goed als rond. Voor de verrekening van de kosten van de regioactiviteiten zoals o.a. de kosten voor de website komt binnenkort een overzichtje in de mailbox van de administraties.

Veranderende kerktijden

Door het tekort aan voorgangers voor de vieringen van de zondagmorgen, is vanaf Pinksteren een en ander veranderd in het vieringschema. U ziet dit terug in het vieringschema. Zie hiervoor ook het artikel in dit blad.

Bouwzaken

De restauratie van de toren/kruis van de Petruskerk zal naar verwachting in september aanvangen. Over het rapport van het funderingsonderzoek van de Maria Magdalenakerk op het Kalf zijn nog een aantal onduidelijkheden.

Toekomst Zaanse parochies

Op zes mei organiseert het bestuur een bijeenkomst in de Petruskerk met als titel Samen op Weg de volgende stap. Deze bijeenkomst is een vervolg op de eerdere bijeenkomsten waarin we de activiteiten van parochievrijwilligers hebben geïnventariseerd. Nu willen we samen uitzoeken op welke punten we door samen te werken elkaar kunnen ondersteunen. Zo willen we stap voor stap werken aan een toekomstbestendige en levendige katholieke gemeenschap. We hopen dat veel leden van de parochieteams en parochieraden én geïnteresseerde parochianen samen met de bestuursleden willen meedenken over regio brede samenwerking. U bent van harte welkom op 6 mei om 20.00 uur in de Petruskerk.

Het bestuur van de samenwerkende parochies in de Zaanstreek

Pinksteractie

Geloven in de ander. Ieder mens telt mee

De missionarissen en missionair werkers gaan wereldwijd vanuit hun geloof dat ieder mens meetelt de strijd aan tegen onrecht en armoede. De Week Nederlandse Missionaris (WNM) zorgt voor financiële steun. Gesterkt door deze uiting van solidariteit zetten de Nederlandse missionarissen en missionair werkers zich met overgave in voor anderen. In onze jaarlijkse campagne rond Pinksteren brengen wij het missiewerk onder de aandacht bij de parochies en andere belangstellenden. Zo maken wij samen dit belangrijke werk mogelijk en kunnen de missiewerkers zich blijven inzetten voor de meest kwetsbaren.

Geïnspireerd door hun geloof zetten missionarissen en missionair werkers zich in voor anderen. Dat doen zij altijd en overal ter wereld. Traditiegetrouw zijn elk jaar twee missionarissen of missionair werkers het persoonlijk gezicht van de Pinksteractie. In 2026 zijn dat pater Jan Joris en leken-spiritijn Mariëlle.

Pater Jan Joris Rietveld in Brazilië

Pater Jan Joris werkt al 40 jaar als missionaris in de Cariristreek in het noordoosten van Brazilië. Hij verleent geestelijke bijstand en zet zich met hart en ziel in voor de maatschappij en voor de inheemse bevolking die lijdt onder discriminatie en armoede. Hij zette onder meer een studiebeurzensysteem op en stond aan de wieg van allerlei verenigingen, waaronder een muziek- en balletschool en sportclubs. Ook geeft hij twee dagen per week les aan het seminarie. Zijn werkzaamheden

waren en zijn zeer divers, maar komen altijd voort uit zijn dienstbaarheid aan de gemeenschap en het geloof dat ieder mens meetelt.

Leken-Spiritijn Mariëlle Beusmans (1963) zet zich al 25 jaar in voor vrede en gerechtigheid in Afrika. Ze woont en werkt sinds 2021 (weer) in Tanzania. Daar geeft ze workshops over krachtig leiderschap en dialoog en leiderschapscursussen te geven aan de plaatselijke bevolking. Speciaal voor dit doel heeft zij een centrum voor ontwikkeling opgezet. Ook is zij actief in het diocesaan bestuur van de catechese van het bisdom Same.

Doet u daarom mee met de Pinksteractie? Mogen zij dit jaar daarom op uw hulp rekenen en doet u mee met de Pinksteractie?

De kerkcollecte van Pinksteren is bestemd voor WNM. Of stort uw bijdrage op IBAN NL30RABO 0171 211 111 t.n.v. Week Nederlandse Missionaris.

Samen maken wij het belangrijke werk van de Nederlandse missionarissen en missionair werkers mogelijk.

Verslagen

Terugblik Regioviering Katholiek Zaanstreek

Op zondag 19 april vond de tweede Regioviering voor alle parochianen en belangstellenden uit de Zaanstreek plaats, dit keer in de H. Jozefkerk in Zaandam.

Vele parochianen en gasten bezochten deze extra feestelijke Eucharistieviering met als thema 'Herkennen en Erkennen' en werden verwelkomd door Franklin een jonge parochiaan.

In deze viering waarin pastoor George voorging en diaken in opleiding Leo van Moergestel toelichting gaf op de verschillende onderdelen van de liturgie, kwam tijdens de overweging het eenvoudige maar ontroerende verhaal van de man in de trein naar voren.

"Elke dag zat hij tegenover dezelfde vriendelijke vrouw. Op een ochtend komt de trein plotseling tot stilstand en na een lange stilte vraagt de vrouw plots: *"Ben jij gelukkig?"* Hoewel hij alles had, moest hij tot zijn eigen schrik nee zeggen. Waarop zij vroeg: *"Zie je de kleine, maar waardevolle dingen in het leven wel?"* Die vraag liet hem niet meer los. Vanaf dat moment leerde hij zijn ogen te openen

voor precies die kleine dingen die het leven betekenis geven. En zo is het ook met het Herkennen en Erkennen van Jezus. We kunnen Jezus wel herkennen, maar volgen we Hem ook met hart en ziel?

Na afloop werd het programma voortgezet in de Bovenzaal. Hier werden allen onthaald met heerlijke zelfgebakken Indische pandang cake en koffie en thee.

Na het vervolgens gezamenlijk kijken naar een Sycamore video die aansloot op het thema 'Herkennen en Erkennen', werden in groepjes verschillende geloofsvragen met elkaar besproken en teruggekoppeld naar de plenaire groep.

Enkele uitkomsten uit de groepen:

Vraag:

Hoe herken jij Jezus in je eigen leven?

Antwoorden:

- In mensen
- Gebed
- Communie
- Stilte
- Muziek

Vraag:

Wat betekent het om Jezus niet alleen te herkennen, maar ook te erkennen?

Antwoorden:

- In goede dingen die gebeuren,
- Jezus aanwezigheid voelen
- Ik tel mijn zegeningen
- Bescherming tegen het kwade
- Vertrouwen, sterkte

- Jezus ervaren in ontmoeting met anderen
- Stilte
- Dankbaarheid, gebed
- Naar buiten mogen treden in je geloof en delen

Daarna werd het inhoudelijke deel van de bijeenkomst afgesloten met het gezamenlijk zingen van het lied Jesus Christ, Bread of Life onder begeleiding van gitaarmuziek. Als afsluiting was er een heerlijke gezamenlijke lunch.

Al met al mogen we ook dit keer weer terugkijken op een zeer geslaagde Regioviering, waarin we samen ons geloof vierden en elkaar ontmoetten.

Mady en Paul Thiele

Afscheid Truus Molenaar – Pastoraal werker

Na bijna 40 jaar beëindigt Truus Molenaar haar pastorale werkzaamheden. Ter gelegenheid van dit afscheid spraken wij haar over haar rijke pastorale loopbaan.

Kunt u iets vertellen over uw jeugd en achtergrond?

Ik ben geboren in Alkmaar, en heb mijn jeugd doorgebracht met mijn ouders en mijn beide zusjes in Waarland. Na mijn huwelijk zijn mijn man en ik naar Zaandam verhuisd. Samen hebben wij twee dochters, vijf kleinkinderen en negen achterkleinkinderen. Ook hebben wij het verlies van drie kinderen moeten dragen. Anderhalf jaar geleden is mijn man overleden en de pijn is nog steeds aanwezig, maar ik ben dankbaar dat hij geen langdurig ziekbed heeft gehad.

Hoe bent u in het pastoraat terechtgekomen?

Ik ben begonnen in het onderwijs, met als specialisaties rekenen en catechese. Ik gaf catechese aan kinderen en ouders. Toen ontdekte ik dat mijn hart echt bij de catechese lag. Dat heeft mij doen besluiten om de

overstap naar het pastoraat te maken.

Hoe zag uw opleiding eruit?

Ik heb van 1981 tot 1986 gestudeerd aan de Katholieke Theologische Universiteit Amsterdam aan de Keizersgracht. In 1987 ben ik afgestudeerd. Tijdens de studie had ik vanaf het vierde jaar regelmatig gesprekken met het bisdom. Er was ook een selectieproces. In mijn vijfde en zesde studiejaar liep ik uitgebreide stages, waarin de vier pijlers van het pastoraat centraal stonden: liturgie, catechese, diaconie en caritas.

Wie hebben u in die periode begeleid?

Ik liep stage bij pastoor Jan Broersen, die mijn stagebegeleider was. Tevens had ik vanuit de opleiding pastor Bertus Stuifbergen uit Beverwijk als supervisor. In het begin vond ik het spannend om voor te gaan in vieringen. Maar toen pastoor Jan Broersen een viering met een grapje begon, was het ijs gebroken. Na afloop kreeg ik een duimpje van hem. Dat gaf mij veel vertrouwen. Helemaal in lijn met het credo 'Omdat het om mensen gaat'.

Hoe verliep uw loopbaan na uw studie?

Na mijn afstuderen kon ik meteen aan de slag als pastoraal werker in Oostergouw en de Noordse Balk. Na vijf jaar wilde ik mijn horizon verbreden en ben ik in deeltijd gaan werken in Schijf, in Brabant. Daar werkte ik van woensdagmiddag tot en met zondagmorgen, en was ik de rest van de week thuis. Ik was de eerste vrouwelijke pastoraal werker in de parochie Schijf en in de omliggende regio. Een bijzonder ervaring was het ook dat ik ook meerdere keren in een carnavalsviering samen met prins Carnaval ben voorgegaan. In Brabant mocht ik werken onder Mgr. Muskens, een heel warme en nabije bisschop. Hij droeg de pastoraal werkers op handen. In zijn afscheidsbrief bedankte hij mij o.a. omdat ik op een positief-kritische wijze mij gewijd heb aan de overdracht van het geloof en aan de geloofscommunicatie.

Waarom bent u teruggekeerd naar de Zaanstreek?

Na vijf en een half jaar ben ik teruggekomen vanwege de gezondheid van mijn man. Tot mijn pensioen ben ik toen pastoraal werker in de parochie van Niedorp geweest. Vervolgens heb ik na mijn pensionering in de Zaanstreek op mijn pastorale werk voortgezet.

Waar heeft u zich in uw werk vooral op gericht?

Ik heb altijd veel bijbelavonden gegeven, zowel in Brabant, Niedorp en hier in de Zaanstreek. Dat ben ik blijven doen tot

ongeveer vier jaar geleden (coronatijd). Verder ben ik actief gebleven in het pastorale werk en nam ik deel aan overleg met gepensioneerde pastoraal werkers.

U stopt nu met uw werkzaamheden. Wat is de reden?

In het laatste overleg heb ik aangegeven dat ik, na veertig jaar in het pastoraat, ga stoppen vanwege mijn gezondheid. Mijn energie neemt af.”

Hoe ziet uw afscheid eruit?

Op 31 mei neem ik afscheid tijdens een viering in de St. Petruskerk in Krommenie. Daar ga ik samen met Matthé Bruijns voor. Het is een gezamenlijke viering van de Petrusparochie met de parochie van de H.Martelaren van Gorcum; gemeenschappen waar ik mij erg thuis voel. Echter ook in de andere parochies heb ik met veel plezier gewerkt. In noodgevallen blijf ik beschikbaar zolang ik daartoe in staat ben.

Wat heeft u als het mooiste ervaren in uw pastorale werk?

Dat zijn voor mij de uitvaarten. Je staat dan heel dicht bij mensen en kunt echt troost bieden. Ik heb er honderden mogen verzorgen. Een goede voorbereiding vind ik daarbij heel belangrijk. Bijzonder was ook dat ik in de uitvaartdienst van mijn eigen moeder ben voorgegaan. Daarnaast vond ik het heel speciaal dat ik bij het burgerlijk huwelijk van mijn kleinzoon in een bijzondere viering het jonge paar heb mogen zegenen. Ook heb ik een aantal van onze kleinkinderen en achterkleinkinderen mogen dopen.

Hoe kijkt u naar de rol van vrouwen in het pastoraat?

Er is niet zo veel verschil tussen mannelijke en vrouwelijke pastoraal werkers. Wel is het voor mannen mogelijk om onder bepaalde voorwaarden gewijd te worden tot diaken. Ik heb begrepen dat de vorige paus bezig was een werkgroep op te richten om deze mogelijkheid voor vrouwen te onderzoeken. Verder mogen pastoraal werkers geen kerkelijke huwelijken sluiten, evenmin als de

ziekenzalving toedienen. En voor dopen moeten zij een speciaal doopverlof hebben. Ik heb er tijdens mijn parochiejaren honderden mogen uitvoeren. Soms twee op een zondag. Dus u ziet: niet gewijd maar wel toegewijd.

Hoe kijkt u terug op uw werk in de parochies? Ik kijk daar met veel warmte op terug. Ik heb heel fijn mogen samenwerken vooral met Matthé Bruijns, Ria Casalod en Ko Schuurmans.

Hoe ziet u de toekomst van de Kerk? Hoewel er veel onrust is in de wereld, met oorlogen en dreigingen, geloof ik stellig dat de Heilige Geest ook juist nu werkzaam is. Ik zie dat jongeren op zoek zijn naar zingeving en hun weg naar het geloof vinden. Tot slot, waar bent u dankbaar voor? Ik ben God dankbaar, en ook de mensen, dat ik deel mocht uitmaken van Gods grondpersoneel. Ik leef vanuit het vertrouwen wat Henriëtte Roland Holst zo prachtig verwoordt in het gedicht: 'De zachte krachten zullen zeker winnen'. Deze overtuiging geef ik graag aan een ieder door!

Mady en Paul Thiele

U heeft dit interview met Truus Molenaar gelezen.

Na een leven lang kerkenwerk, waarbij de laatste 40 jaar als pastoraal werker, zal zij op zondag 31 mei om 10 uur afscheid nemen.

We doen dat in de Petruskerk waar zij voor zal gaan in de viering met als thema God-dank.

Als pastoresteam hopen wij dat velen aanwezig zullen zijn om daarmee uitdrukking te geven aan de dankbaarheid naar Truus Molenaar voor zo veel jaren inzet voor de beweging van Jezus

In gesprek met Dirk en Thomas

Dienstbaarheid als keuze: 'Waarom twee twintigers zich inzetten voor de kerk'

Kunnen jullie allebei iets over jezelf vertellen?

Thomas: 'Ik ben Thomas Emmer, ik ben 24 jaar en werk als zzp-fotograaf. Ik ben geboren in Gouda en al op jonge leeftijd verhuisd naar Assendelft. Ik ben thuis niet gelovig opgevoed, van origine zijn we niet katholiek, al is mijn moeder als kind wel gedoopt. Ik heb een zusje van 21 en woon praktisch om de hoek van de kerk – op nog geen 100 meter afstand. Na een spirituele zoektocht ben ik in september 2024 gedoopt in de Odulphuskerk.

Dat was echt een bijzonder moment. Ik wilde ook gelijk enthousiast aan de gang als vrijwilliger in de kerk, maar de pastoor zei wijs: "Ga eerst maar eens een jaar gewoon katholiek zijn."

Wat mij vooral aantrekt, is het sacrale. Ik ben eerst best zoekende geweest op spiritueel vlak. Maar op het moment dat ik de kerk binnenstapte, gebeurde er iets. Het geloof kwam echt tot me. Sindsdien voel ik me hier thuis.'

Dirk: 'Ik ben Dirk van der Park, ik ben 26 jaar en woon ook in Assendelft. Ik werk bij een plantenveredelingsbedrijf in Assendelft. Ik heb twee oudere broers van 29 en 31. Mijn ouders zijn katholiek opgevoed en ik ben zelf als kind gedoopt en op mijn twaalfde gevormd. Daarna raakte het geloof een beetje op de achtergrond en ging ik lange tijd niet meer naar de kerk. Mijn moeder bleef wel naar de kerk gaan. Zij ging naar de St.Petruskerk in Krommenie, waar vroeger ook mijn oma in het koor heeft gezongen.

Op een gegeven moment vroeg mijn moeder me weer eens om mee te gaan. Dat had ze al vaker gedaan, maar drie jaar geleden kwam het er van. Tijdens de woord- en communieviering gebeurde er iets wat ik moeilijk onder woorden kan brengen: bij het ontvangen van de hostie voelde ik ineens heel sterk de aanwezigheid van Jezus. Dat moment heeft echt iets in gang gezet. Sindsdien is mijn geloof weer helemaal terug. Daarna ben ik naar de Odulphuskerk gegaan, ook omdat daar meer jongeren komen en de manier waarop de Heilige Mis daar gevierd wordt mij erg aanspreekt.'

'Koster en acoliet zijn het voelde voor ons echt als een roeping'

Thomas en Dirk: We hebben eerst de Alphacursus gevolgd. En hebben daarna al snel geholpen met begeleiden. Het begon met kosteren, ook tijdens de doordeweekse vieringen. Cor Zuidervaart heeft ons toen gevraagd om ook acoliet te worden. Dat lieten we eerst even bezinken. Maar toen Ton Kerssens ons later hetzelfde vroeg, dachten we: misschien is dit geen toeval. Toen hebben we samen besloten om die stap te zetten. We zijn daarin door Cor goed begeleid en opgeleid, en het voelde voor ons echt als een roeping.

Als acoliet ben je eigenlijk een soort 'senior misdienaar'. Je begeleidt de misdienaars en hebt een actieve rol tijdens de mis, bijvoorbeeld bij de wierook en het luiden van

de bel tijdens de consecratie. Als koster zorg je dat alles klaarstaat: je luidt de klokken, legt de boeken en de voorwerpen klaar. Doordat we beide rollen hebben, kijken we ook met een dubbele blik naar de viering. Soms voelt het alsof je jezelf controleert: heb ik alles goed klaargezet én voer ik mijn taak als acoliet goed uit?

We hebben een groepsapp met de misdienaars en acolieten, waarin we afstemmen wie wanneer dient. Dat maakt het ook gezellig en betrokken.

Een mooie traditie in de Odulphuskerk is dat we een half uur voor de doordeweekse mis samen de rozenkrans bidden.

Met het rozenhoedje doorloop je één van de geheimen – de Blijde, Droevige, Glorieuze of de Geheimen van het Licht. Dat moment van rust en gebed vooraf helpt echt om je voor te bereiden op de mis.'

Thomas en Dirk

Wat betekent het voor jullie om acoliet te zijn?

Dirk: 'Voor mij betekent het vooral: dienen. Dienstbaar zijn aan God en aan de kerk. En ook iets teruggeven. Je voelt de liefde van God, en het is mooi om daar op jouw manier op te mogen reageren. Tegelijk help je ook praktisch: je neemt de zwaarte af van oudere kosteren en acolieten uit de parochie.

Thomas: ‘Het voelt echt als een zegen om dit te mogen doen. Je beleeft de mis ook anders – intenser. Je staat er letterlijk dichterbij, en dat maakt veel verschil.’

Hoe beleven jullie het geloof in het dagelijks leven?

Thomas: ‘Ik probeer zo vaak mogelijk, het liefst dagelijks, naar de mis te gaan in Assendelft of Heiloo. Dat geeft me echt kracht. Ik heb een moeilijke periode gehad, en toen ik het geloof vond, voelde het alsof ik uit een dal werd getrokken. Dat draag ik elke dag met me mee.’

Dirk: ‘Ik begin mijn dag met het lezen van de Bijbel. En op de fiets naar mijn werk bid ik de rozenkrans. Dat zijn van die vaste momenten in het dagelijks leven die me helpen om mijn geloof levend te houden.’

Wat vinden jullie het mooiste aan het dienen aan het altaar?

Dirk: ‘Dat je als misdienaar zo dicht bij de consecratie mag zijn, het moment waarop de transsubstantiatie plaatsvindt. De transsubstantiatie vindt plaats wanneer het brood en de wijn door de werking van de Heilige Geest en de woorden van de priester echt veranderen in het Lichaam en Bloed van Jezus Christus.’

Thomas: ‘Het bellen bij de consecratie en het wierook gebruiken – dat zijn echt hoogtepunten voor mij. Dat zijn van die momenten waarop je voelt: hier gebeurt iets groots.’

Reactie van de omgeving

Thomas: ‘Mijn moeder reageerde heel positief. Sindsdien is ze zelf ook meer betrokken geraakt bij de kerk, en dat vind ik mooi om te zien.’

Dirk: ‘Niet iedereen begreep mijn keuze. Sommige vrienden van vroeger konden er weinig mee, en daardoor zijn contacten verwaterd. Dat is soms jammer, maar het hoort ook bij de weg die je gaat.’

Kunnen jongeren een grotere rol spelen in de kerk?

Thomas en Dirk: ‘Zeker. Er zijn zoveel dingen die jongeren kunnen doen in de kerk: van het uitdelen van boekjes tot het verwelkomen van mensen. Maar ook zelf bijvoorbeeld samenkomsten organiseren om je geloof te verdiepen. Zo hebben wij bijvoorbeeld pater Esko Kissboat uitgenodigd voor een geloofsverdieping bijeenkomst. En in Assendelft hebben we een katholiek jongerengilde opgericht, met inmiddels zo’n 25 jongeren. Je merkt echt dat het groeit – er komen steeds meer jongeren bij.’

Hebben jullie een boodschap voor leeftijdsgenoten?

‘Stap gewoon eens een kerk binnen. Zonder verwachtingen. En misschien nog wel belangrijker: weet dat je altijd een gesprek kunt aanvragen met een pastoor. Je staat er niet alleen voor.’

Mady en Paul Thiele

Doop en vormsel tijdens de Paaswake

op Stille Zaterdag 4 april in Assendelft

Een opmerkelijke verandering is gaande onder jongeren. Jongeren staan meer open ten opzichte van religie en specifiek richting christelijke kerken dan de generatie ervoor. En dit is ook zichtbaar in de Odulphuskerk in Assendelft waar tijdens de Paaswake op Stille Zaterdag, vijf jongvolwassenen gedoopt werden door pastoor Nico Kerssens, onder

grote belangstelling van parochianen en familieleden. Daarnaast ontving één jongvolwassene het sacrament van het Vormsel. De dopelingen zijn: Edgar, Stefan, Brent, Sanne en Stijn. En de vormeling is Scott. De viering begon buiten in het donker, waar de Paaskaars aan het Paasvuur werd ontstoken. Aan het vuur van de Paaskaars werden de

kaarsen van de dopelingen en de vormeling aangestoken – symbool van de overgang van duisternis naar licht. Vervolgens trok de gemeenschap de kerk binnen, waar het licht zich verspreidde.

Het was een mooie en betekenisvolle viering, waarin het licht van Pasen zichtbaar werd in het leven van deze jonge mensen en in onze parochie.

van links naar rechts: Franklin, Stijn, Thomas, Joselyn, Edgar, Scott, Pastoor Kerssens, Sanne, Stefan, Brent, Charissa, koster Cor en Diaken Stan.

Twee persoonlijke verhalen

Sanne Maria Lagerweij:

Na langere tijd nieuwsgierig te zijn geweest naar het Christendom, besloot ik mij er eens serieus in te verdiepen. Gelukkig had ik mijn verloofde die het ook leuk vindt om te filosoferen over allerlei onderwerpen. Op een gegeven moment 'klikte' er iets bij mij waardoor er een behoefte ontstond dit met mensen te bespreken die hun geloof ook echt leven. Via Katholiek Zaanstreek had ik een gesprek aangevraagd met pastoraal werker Matthé Bruijns en bezocht ik verschillende kerken in de Zaanstreek. Vervolgens kwam ik bij de Alpha-cursus in Assendelft terecht. Ik vond het hartverwarmend dat wij iedere week een heerlijke maaltijd kregen en vrijwilligers hun tijd investeerden in mensen zoals ik, die zoekende zijn in het geloof. Het was laagdrempelig, ongedwongen en gezellig! Het idee van gemeenschap, waar ik vaak over

had gehoord binnen het geloof, kwam hier volledig tot zijn recht.

Dit bleek precies te zijn wat ik nodig had, want uiteindelijk heb ik ook de keuze gemaakt om me te laten dopen.

Ik weet nog niet alles, maar ik weet genoeg om te zeggen dat ik geloof. Een uitspraak uit de Alpha-cursus die is blijven hangen: ik hoef niet alles te begrijpen om te geloven, maar ik geloof om te begrijpen.

Edgar Alberts:

Toen ik begin 2025 aanklopte bij de Petruskerk in mijn woonplaats Krommenie, was ik al een paar jaar kerkzoekend: ik was opgegroeid in een protestantse gemeente, daar in mijn tienerjaren uitgestapt en vervolgens het geloofsleven enigszins kwijtgeraakt. Diep van binnen ben ik altijd door Christus gegrepen gebleven, maar pas nadat ik tot de overtuiging kwam dat christen-zijn geen eenmansproject is, ben ik op zoek gegaan naar een gemeenschap om me bij aan te sluiten – een lichaam om deel van te worden. Van pastoraal werker Matthé Bruijns kreeg ik het advies om eerst maar eens rond te kijken in de Zaanstreek. Zo kwam ik bij de Odulphus uit. Ik zat vol met (soms verkeerde) opvattingen, verwachtingen, godsdienstige reflexen en vooroordelen, maar ook met de wens om in de doop met Christus te sterven (en met Hem te verrijzen). Behalve enige 'zelfcatechese', het regelmatig bezoeken van de heilige mis en gesprekken met pastoor Nico Kerssens, is de Alpha-cursus (en aansluitende sacramentencursus) me daarbij zeer van nut geweest. Ik had weliswaar al een soortgelijk programma doorlopen in

Amsterdam, maar het was goed om kennis te maken met de parochie en zo enigszins een plaats in te vinden in de grote katholieke kerk.

En ik hoop dat ik dat nu, nu ik het sacrament van het doopsel heb ontvangen, steeds meer zal mogen.

Mady en Paul Thiele

Eerste Heilige Communie

voor zestien meisjes en jongens in de St. Petruskerk

Zondag 12 april hebben zestien meisjes en jongens die zich de afgelopen weken hebben voorbereid hun Eerste Communie gedaan in de St. Petruskerk in Krommenie.

Ze zijn wekelijks bij elkaar gekomen om te luisteren naar Bijbelse verhalen. Een verhaal over de Schepping, de ark van Noach, de doop van Jezus door Johannes, roeping van de leerlingen, Zacheüs in de boom, het verhaal van de broden en de vissen en de overvloed na het delen, over bidden, en het verhaal van de Goede Week.

We hebben gebeden gemaakt en de kerk van binnen ontdekt met een speurtocht. Na de meivakantie komen we nog een keer bij elkaar voor een terugkommiddag. En natuurlijk hopen we dat de Eerste Communie niet ook de laatste Communie zal zijn.

Matthé Bruijns

Activiteiten

Kerkenpad

Vorig jaar vierden we het zilveren jubileum van Kerkenpad/Bedevaart/ Dagje uit met twee gezellige bijeenkomsten, waarin we terugblikten op het vele moois dat we gezien hadden. Ieder jaar worden we ook weer getroffen door de gastvrijheid van de kerken en gemeenschappen die we bezoeken. Dit jaar willen we naar Leersum en Rhenen onder andere vanwege de heilige Cunera, die naar men zegt een van de vele maagden was die met Ursula naar onze streken kwam. Op de Utrechtse Heuvelrug gelegen is dit ook een mooie streek van ons land. Vanwege de vakanties zal het Kerkenpad dit jaar plaats vinden in de maand augustus.

In het volgende parochieblad dat voor de grote vakantie verschijnt vindt u meer informatie en kunt u zich ook aanmelden.

Matthé Bruijns en Ko Schuurmans

Pinksteren

De Goede Geest werkt dóór in mensen
die bij alle hardheid in het leven,
warmte uitstralen,
bij wie het lijkt dat leven (weer)
tot bloei komt.
Mensen die elkaar gewoon zien staan
en zien zitten.

Bij alle pijn in het leven, bij ziekte en verdriet,
bij ellende en verlies,
hebben wij schreeuwend behoefte
aan mensen,
die iets laten zien van die Geest van God.

Mensen die ons bijstaan als we het moeilijk
hebben;
Mensen die met ons méégaan,
ook dat laatste stukje...;

Mensen die in stilte bij ons komen zitten
en het voor ons opnemen;

Gewoon een mens
die zwijgend een arm om je heen slaat,
gewoon een mens,
die woorden spreekt die geen geweld
aandoen.

“Kom op, blijf niet vastzitten in
moedeloosheid” roept
de Pinkstergeest ons toe.
Juist daar waar Geestdrift de ruimte krijgt,
worden mensen geestkrachtig.
En waar die Geest werkzaam is,
daar zijn wonderen niet van de lucht.
Probeer het maar!

Ria Casalod-Brakenhoff

Voor Jong en Oud(er)

De mislukte muziekuitvoering

Oftewel de goede geest is er niet - Pinksteren, feest van de Geest

Er waren eens een hobo, een dwarsfluit, een klarinet en een viool. Ze waren van elkaar de beste vrienden. Tweemaal in de week kwamen ze bijeen in het muziekhuisje, waar ze naar hartenlust samen op hun mooie instrumenten speelden. Ze waren aan het oefenen voor de uitvoering van een muziekstuk. En als het eenmaal zo ver was, zouden alle vaders en moeders komen luisteren.

En die uitvoering zou al heel gauw zijn: Over een week.

Maar toen gebeurde er iets heel ergs. Ze waren op een avond weer samen aan het repeteren. En tijdens de repetitie kon de klarinet het niet laten, om stiekem bij zichzelf te denken, dat hij toch eigenlijk wel het mooiste instrument was met het fijnste geluid. Niemand van de andere instrumenten kon het tegen hem opnemen. En hij dacht: zou ik niet beter solo kunnen spelen? Helemaal alleen op het toneel en dan beroemd worden. En de klarinet had er geen zin meer in, om met de anderen samen te spelen.

Maar de klarinet was niet de enige. Ook de viool dacht, dat hij eigenlijk alleen moest spelen. Niemand had immers zulke mooie snaren. En ook de viool had er geen zin meer in, om met de anderen samen te spelen.

En ook de dwarsfluit dacht stiekem bij zichzelf: "Ik ben eigenlijk wel een heel bijzonder iemand. Ik ben de enige die met de fluit dwars ligt." En ook de dwarsfluit had er geen zin meer in.

En de hobo vond, dat niemand van de anderen het presteerde om zo'n mooi geluid voort te brengen als hij. En ook hij had er geen zin meer in, om met de anderen samen te spelen.

En toen gebeurde het.

Op een avond hadden alle instrumenten in hun huisje de radio aangezet, om naar de nieuwsberichten te luisteren.

En wat hoorden ze?

De grote trom kondigde met tranen in de ogen aan, dat de muziekuitvoering niet door kon gaan, omdat de spelers ziek waren. "Ziek?", vroegen alle instrumenten in de muziekhuisjes. "Ja", zei de bas met een zware stem, "de spelers zijn ziek. Ze hebben allemaal de ziekte Solisme."

"Solisme?", vroegen de instrumenten, "Wat is dat?"

En de bas zei: "Dat is de ziekte, dat je niet met anderen wilt spelen, maar alleen op je eentje en dan is een concert onmogelijk".

Verdrietig gingen de instrumenten uit elkaar. Het concert ging niet door.

Maar ze wisten nu allemaal dat ze moesten oppassen voor die gevaarlijke ziekte, die de geleerde bas "Solisme" had genoemd.

	St.-Bonifatius Oostzijde 12 Zaandam	H. Odulphus Dorpsstraat 572 Assendelft	H. M. Magdalena Kalf 162 Zaandam
Za 16 mei	Eucharistie G. Paimpillil		
Zo 17 mei 7 ^e zo van Pasen	Eucharistie F. Schouten Koor Con Amore	Eucharistie <i>Kinderwoorddienst</i> G. Bruggink Sint Caeciliakoor	Viering M. Bruijns St. Caeciliakoor
Za 23 mei	Eucharistie N. Kerssens		Eucharistie G. Paimpillil St. Caeciliakoor
Zo 24 mei Pinksteren	Eucharistie G. Paimpillil Zanggroep Cantare Jubilo	Eucharistie N. Kerssens Sint Caeciliakoor	
Ma 25 mei 2^e Pinksterdag	Eucharistie G. Paimpillil Zanggroep Cantare Jubilo	Eucharistie N. Kerssens Samenzang	
Za 30 mei	Eucharistie N. Kerssens		Eucharistie G. Paimpillil St. Caeciliakoor
Zo 31 mei Drie-eenheid	Eucharistie G. Paimpillil Koor Con Amore	Eucharistie N. Kerssens Schola Cantorum	
Za 6 juni	Eucharistie G. Paimpillil		
Zo 7 juni Sacramentsdag	Eucharistie <i>kinderwoorddienst</i> <i>voorstellen communicantjes</i> G. Bruggink Koor Con Amore	Eucharistie 9.15 uur G. Paimpillil cantors	Eucharistie 11.00 uur G. Paimpillil St. Caeciliakoor
Za 13 juni	Eucharistie N. Kerssens		
Zo 14 juni 11 ^e zondag d.h.j.	Eucharistie G. Paimpillil Zanggroep Cantare Jubilo	Eucharistie 9.15 uur N. Kerssens Sint Caeciliakoor	Eucharistie 11.00 uur N. Kerssens Samenzang
Za 20 juni	Eucharistie G. Paimpillil		
Zo 21 juni 12 ^e zondag d.h.j.	Eucharistie F. Schouten Koor Con Amore	Viering 9.15 uur M. Bruijns <i>Kinderwoorddienst</i> Samenzang	Viering 11.00 uur M. Bruijns Samenzang
Za 27 juni	Eucharistie N. Kerssens		
Zo 28 juni 13 ^e zondag d.h.j.	Eucharistie 1 ^e H.Communie G. Paimpillil Zanggroep Cantare Jubilo	Eucharistie 9.15 uur N. Kerssens Schola Cantorum	Eucharistie 11.00 uur N. Kerssens Samenzang
Za 4 juli	Eucharistie G. Paimpillil		
Zo 5 juli 14 ^e zondag d.h.j.	Eucharistie G. Paimpillil Koor Con Amore	Eucharistie 9.15 uur N. Kerssens cantors	Eucharistie 11.00 uur N. Kerssens St. Caeciliakoor

HH. Martelaren v.G.

 Pinkstraat 14
 Koog a/d Zaan

H. Petrus

 Snuiverstraat 2
 Krommenie

H. M. Magdalena

 Dorpsstraat 351
 Wormer

H. Jozef

 Veldbloemenweg 2
 Zaandam

	HH. Martelaren v.G.	H. Petrus	H. M. Magdalena	H. Jozef
Za 16 mei				
Zo 17 mei 7 ^e zo van Pasen	Viering T. Molenaar Marbosko	Eucharistie G. Paimpillil St. Caecilia	Viering R. Casalod Koor All Ages	(naar Kalf)
Za 23 mei				
Zo 24 mei Pinksteren	Viering K. Schuurmans Marbosko	Viering (oecumene) M. Bruijns <i>Kinderwoorddienst</i> Rotsvast	Oecumenische viering Nieuwe kerk B.Vijfvinkel/A.de Roos	Viering R. Casalod Gemengd Koor
Ma 25 mei 2^e Pinksterdag				
Za 30 mei				
Zo 31 mei Drie-eenheid	naar Petrus	Viering T. Molenaar, M. Bruijns Middenkoor	Viering J. v. Steen Koor All Ages	Viering K. Schuurmans Gemengd Koor
Za 6 juni				
Zo 7 juni Sacraments- dag	Naar Jozef Of Petrus	Viering R. Casalod St. Caecilia	Eucharistie N. Kerssens Lentekoor	Viering M. Bruijns Con Brio
Za 13 juni				
Zo 14 juni 11 ^e zondag d.h.j.	Viering DOP	Viering DOP Rotsvast	Viering M. Bruijns Caeciliakoor	Viering R. Casalod Gemengd Koor
Za 20 juni				
Zo 21 juni 12 ^e zondag d.h.j.	Eucharistie G. Paimpillil Marbosko	Eucharistie G. Bruggink <i>Kinderwoorddienst</i> St. Caecilia	Viering DOP (P. Kramer) Koor All Ages	Eucharistie N. Kerssens Gemengd Koor
Za 27 juni				
Zo 28 juni 13 ^e zondag d.h.j.	Viering K. Schuurmans Marbosko	Viering M. Bruijns Rotsvast	Viering K. Kint Caeciliakoor	---
Za 4 juli				
Zo 5 juli 14 ^e zondag d.h.j.	Naar Jozef Of Petrus	Eucharistie G. Bruggink St. Caecilia	Viering DOP (F. Hofstra) Zomerkoor	Viering M. Bruijns Gemengd Koor

Aanvangstijden op de zondagen is 10.00 uur en op zaterdagen om 19.00 uur tenzij anders aangegeven.

Intenties H.H. Martelaren van Gorcum

17 mei 2026

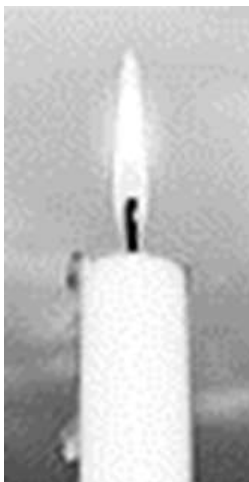
Willem Brehm
Ursula Kerkhoven-Bakkum
Mirjam Stok-ter Linden
Arnold Markx
Gerrit Molenaar

24 mei 2026

Rita Beernink-O'Connor
Nico Hoogenhoud
Ben Stevens
James Baly

31 mei 2026 –

Naar Petruskerk
Ben Stevens
Nico Hoogenhoud
James Baly

7 juni 2026 – Pinkzaal gesloten

14 juni 2026

James Baly
Overleden leden familie Brugman-Boogaard
Jan Nederveen
Libuse Nederveen-Neumann
Niek Jonker
Yvonne Ingeline van Driel-van Soest
Joop van der Pels

In Gods armen

In HOOP zit een hele hoop vervat.
Hoop is: als je jouw hele leven dat overhoop ligt, begint te ontrafelen, omdat je weet dat je het kan.
Hoop is: wensen dat er ooit betere tijden komen.
Hoop is: een tochtgenoot hebben met wie je veel kan delen.
Hoop is: vertrouwen dat iemand je warme liefde biedt.
Hoop is: boven alle vrees uitstijgen.
Hoop is: het vuur brandend houden omdat het de moeite is.
Hoop is: niet afwachten, maar positief bijdragen.
Hoop is: uitzien naar het onbekende.

21 juni 2026

Willem Brehm
Ursula Kerkhoven-Bakkum
Mirjam Stok-ter Linden
Nico Hoogenhoud

28 juni 2026

Rita Beernink-O'Connor
Ben Stevens
James Baly
Overleden leden familie Brugman-Boogaard
Jan Nederveen
Libuse Nederveen-Neumann
Nico Hoogenhoud

5 juli 2026 – Pinkzaal gesloten

Hoop is: dromen van een mooie toekomst.
Hoop is: Verwachten dat wereldleiders vrede bewerkstellingen.
Hoop is: verlangen naar innerlijke stilte die je dicht bij jezelf brengt.
Hoop is: zeker zijn dat je er niet alleen voor staat.
Hoop is: dankbaar zijn voor alle zegeningen en die ook echt zien.
Hoop is: beseffen dat we genoeg hebben aan Zijn genade.
Hoop is: erin geloven dat je, wat er ook gebeurt, opgevangen wordt in Gods armen.

Uit Bubbels van Hoop door Christine Hooghe

Parochie H.H. Martelaren van Gorcum

Pinkstraat 14, 1541HD Koog a/d Zaan, 06 12182931

www.katholiekzaanstreek.nl - Martelaren@outlook.com

NL95 INGB 0000 423946

Van de Parochieraad

Uit de vergadering van de parochieraad van April 2026.

De Pinkzaal zal in de zomerperiode af en toe gesloten zijn, zie het artikel in dit parochieblad van pastor Matthé Bruijns.

Pastor Truus Molenaar stopt met het voorgaan in vieringen. Op 31 mei neemt zij afscheid als voorganger in de Petruskerk. Iederen is hierbij van harte welkom. Onze Pinkzaal is die dag dan ook gesloten. Op 17 mei gaat zij voor de laatste keer in onze Pinkzaal voor. Het zou fijn zijn als er die dag veel parochianen aanwezig zijn.

In verband met minder voorgangers (pater Noom is gestopt, pastor Truus Molenaar stopt eind mei) plus minder vrijwilligers zullen we meer samenwerking zoeken met

Bij de vieringen

De tijd voor en na Pasen is in de kerkelijke liturgie keurig opgebouwd in afgeronde getallen van 40 en 50.

Op de 40^e dag na Pasen wordt Hemelvaartsdag gevierd. Altijd een donderdag niet omdat Jezus thuiskomt bij Zijn Vader op een donderdag plaats vond, maar omdat er na 40 jaren, na 40 dagen in de Bijbel iets nieuws gaat komen. Zo moet je als Bijbellezer ook opletten wanneer er 'de derde dag' staat. Jona was drie dagen in de buik van de grote vis, op de derde dag was er een bruiloft in Kana, Jezus verbleef drie dagen in het graf.

Met Hemelvaart zullen niet alle Zaanse kerken geopend zijn. In de Petrus zingt dan

andere parochies. We hebben al een gesprek gehad met de Jozefparochie. Dit was een prettig gesprek, hier kunnen we wat mee. Ook het bestuur is, samen met alle parochies uit de regio, druk bezig met inventariseren op welk gebied we meer samen kunnen werken.

Het koffieuurtje op de eerste dinsdag van de maand wordt nog steeds goed bezocht. Het is een gezellige groep mensen. Met de paasbrunch waren er niet veel gasten, maar het was keurig verzorgd. De gasten waren zeer tevreden. Zondag 6 september is de startviering, traditiegetrouw houden we de zaterdag ervoor de barbecue, dus ook dit jaar.

Namens de parochieraad,
Ineke Boon

een inloopkoor waar ieder kan aanschuiven om 9.30 uur om samen te zingen.

Op de 50^e dag van Pasen vieren we het derde Hoogfeest in de liturgie van de kerk: het feest van Pinksteren. Moment dat we vieren dat de Geest van God ook op ons rust, dat ook wij begeesterde mensen kunnen zijn toegerust met inspiratie van God zelf. We staan niet alleen in het leven!

Op de nieuwe paaskaars staat ook een afbeelding van de duif, symboliserend de geest van God die over de aarde vliegt. Die begeestering zal ook ons mogen raken. Een week later op zondag 31 mei staan we stil bij het afscheid van pastor Truus Molenaar. U heeft daar in het eerste deel ook over kunnen lezen.

De kerkzaal van de Martelaren is dan gesloten en zij sluiten zich bij deze viering aan.

Op de kerkelijke kalender volgen er nog twee zondagen waar we de feesten van de Drie-eenheid en Sacramentsdag vieren. Sacramentsdag valt eigenlijk op de 10^e dag na Pinksteren, wederom een donderdag. In omliggende landen zelfs een vrije dag (niet dat de kerken dan vol zijn). En daarna gaan we verder met de zogenaamde zondagen door het jaar.

We lezen ieder week een passage uit het evangelie van Matteus, en deze vertelt zijn verhaal over de weg Jezus gaat naar Jeruzalem.

De schoolvakantieperiode breekt in ons deel van het land vroeg aan.

Maar eigenlijk duurt de vakantieperiode van mei tot en met september en waarom ook niet.

De kerken zijn dankzij de medewerking van velen gewoon open.

Matthé Bruijns

We roepen geen MAGA maar MEGA!

‘Als Pasen en Pinksteren op één dag vallen!’ is een uitdrukking die betekent dat iets nooit zal gebeuren. Maar wat hoorden wij op Paasmorgen? Jezus is vermoord, het lijkt het einde, maar tegen die schandelijke dood in staat hij op. Hij leeft! Het is niet het einde! In de avond van de eerste dag van de week, de dag na de Sabbath, op eerste Paasdag komt Jezus bij zijn bange volgelingen, die het niet meer zien zitten en roept: ‘sjalom - vrede voor jullie!’ Hij blaast over zijn verdorde leerlingen, bezielt ze opnieuw en geeft ze nieuwe geestdrift (Johannes 20,19-31). Vallen Pasen en Pinksteren toch op één dag? Wordt het onmogelijke toch mogelijk? Maar...president Trump en de zijnen roepen: ‘MAGA! Make America Great Again! Maak Amerika weer groot!’ En anderen roepen: ‘Maak Rusland weer groot!’ Of ‘China’, ‘Israël’ en noem maar op! Maar je kunt die woorden, die slogan ook op z’n kop zetten. Op Palmzondag tijdens de palmprocessie liepen we rond met een bord waarop te lezen stond: ‘MEGA! Make Exhausted people Great Again! Maak uitgeputte mensen weer groot!’ Een oproep van de profeet Jesaja (50,4), die we in die viering hoorden. Of anders gezegd: doe uitgeputte mensen weer opstaan! Geef ze weer leven! Laat ze in vrede en vrijheid gelukkig zijn! En met Pasen herhaalden we die woorden en we blijven het doen, want wat Jezus in zijn veel te korte leven ons heeft

voorgehouden en voorgeleefd is toch niet klein te krijgen?

En aan wie denken wij bij uitgeputte mensen? Aan de Oekraïense en Russische soldaten die nu al een handvol jaren kanonnenvoer of drones voer zijn. Denk aan al die gewonde en vermoorde mensen in het Nabije Oosten. Aan al die vluchtelingen. Denk aan je zwager, die de weg kwijt is na de dood van zijn vrouw, jouw lieve zus. Denk aan je kind dat versombert en het contact met je mijdt. Denk aan je verdrietige vriendin die ontslagen is, een baan zoekt, maar overal te oud gevonden wordt. Noem maar op, vul maar aan.

Maar Pasen is toch voorbij? Beloken Pasen ligt al achter ons dus de Paasluiken zijn dicht. Van opstanding is geen sprake meer. Geen sprake van! Pasen is niet gebonden aan één dag. Pasen is het feest van de opstanding van uitgeputte mensen. Zij voelen zich nog als op Goede Vrijdag, maar aan hun opstanding kunnen wij, moeten wij een bijdrage leveren. En als ze zijn opgestaan zal aan hen te zien blijven wat ze hebben meegemaakt. Ze zijn er door getekend. Net als bij Jezus. Daarom vroeg Thomas hem: ‘Ben jij het echt? Laat mij je wonden eens zien!’ En Jezus toonde hem zijn wonden en hoe! Toen geloofde Thomas en hoe! Jezus als Gods liefste kind gaat ook na Pasen ons voor om te laten zien wat opstanding betekent.

Dat is voor het leven kiezen en tegen de dood. Dat is nooit zeggen: dat wordt niks, dat kan niet, het blijft zoals het is, het is zoals het is! Je bent geneigd je daarbij neer te leggen. Alle berichten over alle ellende ver weg en om je heen slaan je lam. 'Het zal mijn tijd wel duren', zeg je. Maar met Pasen ontdekken wij dat – hoe gek het ook klinkt – Pasen en Pinksteren op één en dezelfde dag kunnen vallen. Dat het onmogelijke toch mogelijk wordt. Hoe dan? Door als de engelen te worden die met Pasen de opstanding van Jezus verkondigen oftewel door mensen te worden die als licht voor elkaar zijn. Paaslicht, levenslicht, megagroot. En wat

Pater Gerard Noom

Afgelopen najaar heeft pater Noom een paar maal moeten afzeggen in zijn voorgaan in de eucharistie vanwege gezondheidsredenen. Gelukkig heeft hij op 15 februari, en velen met hem, zijn 65-jarig priesterjubileum groots kunnen vieren. Hij schreef dit artikel om te bedanken:

*Beste parochianen,
Graag wil ik u bedanken voor de feestelijke dienst bij de viering van mijn 65-jarig priesterfeest in de St. Petruskerk. De dienst in mijn thuisomgeving heeft een warme plek in mijn hart.
De mooie woorden die zijn uitgesproken over mijn dienstbaarheid aan de kerk, de hartelijke*

Opbrengst Vastenactie

U bent natuurlijk allemaal benieuwd wat we totaal hebben opgebracht.

Wel, uitgesplitst naar de activiteiten:

Koffie met koek	€ 163,00
2 ^e collecte	€ 740,56
Vastenmaaltijd	€ 254,50
Via de bankrekening	€ 260,00

zingen we als we over een paar dagen met Pinksteren ook Pasen vieren?

*Uw Geest doet ons herleven
en wekt een rijk verstand
om goede raad te geven,
uw kracht in onze hand.
Dan werken wij aan vrede,
uw toekomst hier en heden.
Uw Geest waait waar Zij wil!*

En wat roepen we elkaar toe als we elkaar tegenkomen? 'MAGA'? Ben je niet wijs! Wij roepen: 'MEGA! Doe uitgeputte mensen weer opstaan!'
Ko Schuurmans,

*gelukwensen en de schriftelijke felicitaties
maakten deze dag tot een fijne dag om met
veel plezier om terug te zien.
Vriendelijke groet, Pater G. Noom*

Ook op Witte Donderdag en met Pasen is hij voorgegaan in de Petruskerk. Maar het zelfstandig wonen in de Bijlmermeer werd steeds bezwaarlijker en hij is nu verhuisd naar het Missiehuis van de paters van Afrikaanse Missieën in Zuid-Limburg. Zijn adres is Bakkerboschweg 14, 6267 AJ Cadier en Keer.
Pastor Matthé

Samen dus **€ 1.418,06.**

Een prachtig bedrag voor Vastenactie!
Namens de Vastenactie heel erg bedankt!

*De MOV,
Ria, Nicolette, Yvonne en Marga*

Parochiereis Berlijn

Medio april is de parochiereis naar Berlijn en de Luthersteden in het voormalige Oost-Duitsland geweest. Het was best zoeken naar reisgenoten, want velen zijn er ooit al eens geweest. Maar een parochiereis opent deuren die anders gesloten blijven.

De weergoden waren ons goed gezind. Alleen zondagmorgen viel er regen, maar toen bezochten we de Wartburg waar Luther in alle rust zijn vertaling van het Nieuwe Testament van het Grieks naar het Duits heeft kunnen maken.

Een reis naar Berlijn betekent ook een confrontatie met de Tweede Wereldoorlog. Alle steden dragen de wonden van het oorlogsgeweld en zeker in Oost-Duitsland is te zien dat de wederopbouw daar op een andere manier heeft plaats gevonden dan in het toenmalige Westen.

Indrukwekkend was het bezoek aan het Holocaust monument in het centrum van Berlijn waar meer dan 2000 betonnen blokken de uitzichtloosheid en het losgemaakt zijn uit de gemeenschap van de slachtoffers van de grootste massamoord uit de geschiedenis uitdrukken. We hebben daar het Joodse Kaddiesj gebed gebeden. Groots zijn ook de gebouwen die 'grote' mannen ter eigener eer en glorie hebben

gebouwd en van zichzelf er dan ook maar even een standbeeld bij hebben achtergelaten. Wie heeft dat met zweet inspanning gebouwd en wie hebben dat uiteindelijk betaald? Dat zijn de gewone mensen geweest.

Bijzonder was ook het bezoek aan een klein bewaard gebleven stukje Berlijnse Muur, waar alle versperringen, obstakels en mogelijkheden om vluchtelingen te vermoorden nog zichtbaar zijn. Gebouwd om het fascistische Westen buiten te houden, maar eigenlijk is het IJzeren gordijn opgericht om mensen gevangen te houden. Daar wordt voelbaar wat onvrijheid is

Ook de Gedächtniskirche staat symbool voor wat oorlog doet: totale verwoesting en wanhoop. Een ruïne van wat ooit een majestueus gebouw was. Er is ooit nog met de gedachte gespeeld om dit af te breken, maar is uiteindelijk blijven staan als een waarschuwend teken. (hoeveel verwoesting is er geweest en tijdens ons bezoek is er oorlog in Oekraïne, Soedan, Libanon en ga maar door). We hebben in de nieuwe kerk. *Dona nobis pacem* gezongen.

Ook de ontmoeting met Luther gaf aan dat een kerk zich altijd moet blijven hervormen, de tekenen van de tijd blijven verstaan om te voorkomen dat zij in zichzelf genoegzaam wordt en gaat bestaan omwille van zichzelf. Het optrekken met elkaar en een uitstekende culinaire verzorging maakt dit tot een mooie herinnering. En voor degene die thuis zijn gebleven. u heeft wat gemist.

Matthé Bruijns

